

Cambra de Comerç
de Manresa

RECULL DE PREMSA

Del 12 al 18 de gener del 2016

Elaborat per:
serveis de comunicació

Darreres places per al curs de comerç internacional de la Cambra

És totalment gratuït i està adreçat a persones en situació d'atur

La Cambra de Comerç de Manresa ofereix les darreres places per al curs de gestió administrativa i financera del comerç internacional, que iniciarà les classes el proper dilluns, 18 de gener. Aquest curs, totalment gratuït i adreçat a persones en situació d'atur, vol donar la possibilitat als seus alumnes de formar-se en un àmbit, el del comerç internacional, amb una alta demanda per part de les empreses. Comprèn un total de 620 hores amb pràctiques en empreses i dóna accés a un certificat de professionalitat de nivell 3, un document que pot convalidar-se per crèdits d'un cicle formatiu.

Aquest és l'únic curs de formació ocupacional sobre comerç internacional que s'ofereix aquest any 2016 a la comarca del Bages. Des de la Cambra, que habitualment col·labora amb empreses del territori en els seus processos d'internacionalització, es té el convenciment que una proposta formativa d'aquest tipus ajudarà tant a les persones en procés de recerca de feina com a les empreses que necessitin comptar amb professionals formats en l'àmbit del comerç internacional per tirar endavant els seus projectes d'exportació.

El curs està finançat pel Servei d'Ocupació de Catalunya, el ministeri de Treball i Seguretat Social, el departament d'Empresa i Ocupació de la Generalitat i el Fons Social Europeu. Les persones interessades poden posar-se en contacte amb la Cambra al 93 872 42 22 i a jmonge@cambramanresa.org. D'altra banda, el 23 de gener començarà el segon dels cursos ocupacionals que oferirà la Cambra aquest any: Gestió comercial de vendes, de 530 hores i que també dóna accés a un certificat de professionalitat de nivell 3.

El contenido de esta página requiere una versión más reciente de Adobe Flash Player.

Publicitat

Publicitat

L'ICL Manresa incorpora el base serbi Milos Milisavljevic Els Mossos detenen dos veïns de Navàs per robar cable de coure al Solsonès Les colles castelleres del Bages, contra el càncer infantil al Pont de Vilomara Carles Lavado anirà amb Catalunya a la fase final Sub-19 Torna el Documental del Mes aquest dijous a Manresa amb 'Gràcia' L'Ajuntament de Manresa inicia demà els treballs d'esporga dels arbres del Passeig El Consell Comarcal i Zenobita publiquen "La Petita Puça", un conte sobre la discriminació de gènere La Cambra ofereix les darreres places per al curs subvencionat de comerç internacional d'inauguració de l'exposició de l'artista vigatà Josep Vernis Súria presentarà l'avanç del Pla d'Ordenació Urbanística Municipal aquest dijous

Portada

Actualitat

Manresa

Comarques

Cultura

Esports

Cercador web

Google

OK

► Bages 11/01/2016

La Cambra ofereix les darreres places per al curs subvencionat de comerç internacional

El curs ofereix la possibilitat de formar-se en un àmbit amb una alta demanda per part de les empreses.

De: Redacció

La Cambra de Comerç de Manresa ofereix les darreres places per al curs de gestió administrativa i financera del comerç internacional, que iniciarà les classes el proper dilluns, 18 de gener. Aquest curs, totalment gratuït i adreçat a persones en situació d'atur, vol donar la possibilitat als seus alumnes de formar-se en un àmbit, el del comerç internacional, amb una alta demanda per part de les empreses. Comprèn un total de 620 hores amb pràctiques en empreses i dóna accés a un certificat de professionalitat de nivell 3, un document que pot convalidar-se per crèdits d'un cicle formatiu.

Aquest és l'únic curs de formació ocupacional sobre comerç internacional que s'oferirà aquest any 2016 a la comarca del Bages. Des de la Cambra, que habitualment col·labora amb empreses del territori en els seus processos d'internacionalització, es té el convenciment que una proposta formativa d'aquest tipus ajudarà tant a les persones en procés de recerca de feina com a les empreses que necessitin comptar amb professionals formats en l'àmbit del comerç internacional per tirar endavant els seus projectes d'exportació.

El curs està finançat pel Servei d'Ocupació de Catalunya, el ministeri de Treball i Seguretat Social, el departament d'Empresa i Ocupació de la Generalitat i el Fons Social Europeu. Les persones interessades poden posar-se en contacte amb la Cambra al 93 872 42 22 i a jmonge@cambramanresa.org. D'altra banda, el 23 de gener començarà el segon dels cursos ocupacionals que oferirà la Cambra aquest any: Gestió comercial de vendes, de 530 hores i que també dóna accés a un certificat de professionalitat de nivell 3.

Imprimir | Enviar per email

Me gusta Sé el primero de tus amigos en indicar que le gusta esto.

Escriu la teva opinió

Nom:

Opinió:

Escriu el resultat de 3+2 (en xifra):

Enviar opinió

Tweets

Penjats @penjatsdelcm 16h
Doncs res, ara que ja tenim president podem tornar als assajos. Demà a les 13:30 al ateneu. @UManresa @upcmanresa #manresa #bages
Retweeted by UPC Manresa
Expand

Penjats @penjatsdelcm 16h
Doncs res, ara que ja tenim president podem tornar als assajos. Demà a les 13:30 al ateneu. @UManresa @upcmanresa #manresa #bages
Retweeted by UManresa
Expand

Penjats @penjatsdelcm 16h
Compose new Tweet...

TEMA DEL DIA

PSOE i Podem insten Rajoy a dialogar i «normalitzar la relació» amb Puigdemont

► El PP avisa el nou President de la Generalitat que l'incompliment de la llei tindrà conseqüències fins i tot penals

EFE | MADRID

■ El secretari general del PSOE, Pedro Sánchez, va oferir ahir «diàleg, diàleg i diàleg» al nou President de la Generalitat, Carles Puigdemont, i va demanar al president espanyol en funcions, Mariano Rajoy, que «faci el mateix» i que «hi normalitzi les relacions». En el mateix sentit, el secretari general de Podem, Pablo Iglesias, va instar Rajoy a abandonar l'immobilisme per parlar amb Puigdemont.

«És moment de dialogar i parlar amb totes la forces polítiques i m'agradaria que Rajoy també dialogués amb Puigdemont i obrís un espai per al diàleg, la negociació i eventuais acords», va reclamar el líder socialista.

Sánchez es va mostrar convençut que un nou govern d'Espanya «progressista» i «reformista», basat en «ofertes a partits clàssics i nous», serà el que superi la «crisi de convivència» de Catalunya. Després de subratllar la seva disposició al «diàleg i a les reformes fins a l'extenuació», també va recalcar el seu compromís per evitar la fallida de l'ordre constitucional i va advertir Puigdemont que la «majoria dels catalans no vol la independència» i que, per tant, seria un «error» imposar-la.

En aquest sentit, va sostenir que Puigdemont i el seu govern tenen la «legitimitat per governar Catalunya en el marc de la Constitució del 78 i de l'Estatut», però que la majoria parlamentària en què se sustenta «no té dret ni capacitat per imposar la seva voluntat a la resta de catalans que no els han abonat ni a la resta d'institucions».

Per a Sánchez, l'«estranya coali-

El secretari general del PSOE, Pedro Sánchez

ció» de JxS i la CUP és una «mala notícia» que busca tres fractures: la de Catalunya amb la resta d'Espanya, la de Catalunya amb la UE i la fractura interna entre catalans. Després de reiterar que treballarà perquè no se'n produeixi cap amb «diàleg, diàleg i diàleg», el líder socialista va proclamar que «és temps d'oferir solucions, no de confrontació», convençut que l'independentisme «se sent millor amb Rajoy a la Moncloa». «Defensem la legalitat constitucional, però una crisi política així només es pot resoldre des de la política, i això passa per comunicar-se, parlar i construir ponts, més que per posar línies vermelles», va dir.

Segons Sánchez, el principal acte de responsabilitat que pot fer el PSOE és posar sobre la taula la seva proposta de reforma federal de la Constitució, com a solució «legal»

i «possible», que els ciutadans podrien sancionar amb el seu vot. Sánchez, que va dir que li agradaria tenir la «lleialtat» de Rajoy cap a la reforma constitucional, en cas que el PP passés a l'oposició, va recalcar que la «democràcia és més forta que el desafiament independentista» i que si a Puigdemont «no li agrada la llei hi ha prou vies per a la reforma».

Abandonar l'immobilisme

Al seu torn, el secretari general de Podem, Pablo Iglesias, va suggerir al president del govern espanyol en funcions, Mariano Rajoy, que truqui al nou President de la Generalitat, Carles Puigdemont. Així, el líder de la formació morada va confirmar que Rajoy li havia transmès que l'informarà de totes les accions que adopti el govern respecte al debat independentista, enca-

Pablo Iglesias amb la seva cartera de diputat al Congrés

ra que també li va dir que de moment «no n'hi ha cap de prevista».

Per la seva banda, Iglesias va «suggerir» a Rajoy que truqui per telèfon en Puigdemont i que «almenys conversin». Va traslladar a Rajoy que «ni l'unilateralisme ni l'immobilisme aporten solucions» i que «el diàleg és l'actitud més eficaç per solucionar els problemes».

El PP adverteix Puigdemont

El vicesecretari de Comunicació del PP, Pablo Casado, va avisar ahir Puigdemont que el Tribunal Constitucional té capacitat per fer complir les seves resolucions i que «qualsevol càrrec públic» que les incompleixi haurà d'atenir-se a conseqüències administratives i fins i tot penals.

Casado va insistir que la «llehi és per aplicar-se», «sense dreceres», i va recordar que després de l'últi-

ma reforma l'alt tribunal té capacitat per fer efectives les seves resolucions i actuar contra el seu incompliment. També va assegurar que «al govern no li tremolarà el pols» per instar el compliment de tots els preceptes legals.

El ministre de l'Interior, Jorge Fernández Díaz, va confiar que imperi el sentit comú i la responsabilitat perquè el govern no hagi d'utilitzar cap de les mesures que la llei permet per frenar una possible ruptura. Va deixar clar que ell, com a ministre, no té cap indicació en particular sobre això, «i si la tingués, no la comentaria», va dir, però va explicar que el govern «sap», com el conjunt dels espanyols, que «té en la Guàrdia Civil un instrument» a les seves «ordres» per «defensar en tot moment i en tota circumstància l'ordenament jurídic i la Constitució».

Els empresaris demanen estabilitat i mesures d'impuls econòmic

► Les patronals valoren positivament que hi hagi acord de govern a Catalunya

EFE | BARCELONA

■ Les principals entitats empresarials de Catalunya van valorar positivament l'acord assolit per formar govern a Catalunya, presidit pel convergent Carles Puigdemont, però han demanat al futur Govern estabilitat, seguretat jurídica i l'impuls de mesures de suport a l'economia.

També els sindicats CCOO i UGT van celebrar que s'hagi desencallat la investidura i van em-

plaçar el nou executiu a prioritzar la lluita contra la desocupació i la precarietat laboral i millori la protecció social.

Pimec va destacar en un comunicat que si Junts pel Sí i la CUP no haguessin pactat la investidura «s'hauria pogut produir una situació de desgovern que hauria estat perjudicial per al teixit empresarial i la societat en general».

Al Govern, la patronal li demana que harmonitzi les polítiques socials amb les econòmiques, que prioritzi la reducció de la pressió fiscal per a pimes i autònoms, mesures per reindustrialitzar el país, el suport a la innovació i la internacionalització i la millora de les infraestructures i la formació.

També el president de Cecot, Antoni Abad, es va mostrar satisfet per l'elecció de Puigdemont com a nou president de la Generalitat i va donar un vot de confiança al futur govern. Abad va assegurar que l'elecció i investidura del nou president donarà pas a la creació d'un govern que aportarà estabilitat al país, cosa que considera positiva. El Consell General de Cambres va instar Puigdemont a treballar per «afavorir i implantar» mesures que facilitin la recuperació de l'activitat econòmica i la creació de llocs de treball. Les cambres van reclamar també la millora de les infraestructures i que no es freni una activitat empresarial que va a l'alça.

El TC està preparat per actuar contra el President en cas de desobediència

EFE | MADRID

■ Carles Puigdemont, President electe de la Generalitat, podria ser objecte de les sancions previstes en la reforma del Tribunal Constitucional o acusat penalment per desobeir a aquest tribunal, en el cas que promogués la declaració de ruptura amb Espanya del Parlament, sense necessitat de ser advertit.

La notificació que podria incórrer en un possible delicte de desobediència que el TC va fer a l'expresident Artur Mas el novembre, quan el va avisar de la seva obligació d'acatar la suspensió de la declaració secessionista del Par-

lament català, afecta també Puigdemont. Segons fonts no oficials del Constitucional, aquest advertiment no ha de ser repetit i Puigdemont pot donar-se per advertit.

D'altra banda, la Generalitat ha impugnat davant el Constitucional la reforma de la Llei Orgànica d'aquesta institució promoguda pel govern central.

No obstant això, el TC no ha fixat encara la data en què decidirà –previsiblement– admetre a tràmit el recurs. L'admissió, en tot cas, no determinarà la suspensió cautelar de la reforma del TC introduïda en la legislatura passada per l'executiu popular, segons fonts

El contenido de esta página requiere una versión más reciente de Adobe Flash Player.

Publicitat

Publicitat

Ander Mirambel aconsegueix el millor resultat de les dues darreres temporades a la Copa del Món de Skeleton Mútua Intercomarcal i el Bàsquet Manresa renoven la col·laboració Mor el reconegut fotògraf cardoní Josep Planas i Montanyà Detenen un home per agredir la seva dona embarassada a Manresa Derrota ajustada del Manresa RC en la primera jornada de la segona fase de la lliga El ple de Súria aprova sense cap vot en contra el pressupost municipal per a aquest 2016 La Tirada Social del Club de Tir Precisió Àngels Bassas inaugura el Toc de Prop de la sala petita amb Ciara de David Harrower Les cambres catalanes demanen al nou president mesures que permetin la consolidació de la recuperació econòmica Sallent continua millorant la via pública

Portada

Actualitat

Manresa

Comarques

Cultura

Esports

Cercador web Google

OK

► **Economia** 12/01/2016

Les cambres catalanes demanen al nou president mesures que permetin la consolidació de la recuperació econòmica

Les cambres catalanes expressen la seva satisfacció per la pròxima formació d'un govern estable, al qual demanen que treballi per enfortir la consolidació de la recuperació econòmica.

De: Redacció

El Consell General de Cambres de Catalunya felicita el Molt Honorable President de la Generalitat, Carles Puigdemont, escollit en el ple d'investidura celebrat diumenge al Parlament de Catalunya.

Les cambres catalanes expressen la seva satisfacció per la pròxima formació d'un govern estable, al qual demanen que treballi per enfortir la consolidació de la recuperació econòmica, és a dir, perquè la recuperació observada els últims mesos a casa nostra sigui una realitat els propers semestres.

Segons el Consell de Cambres de Catalunya, el pròxim govern ha d'afavorir i implantar mesures que acompanyin i facilitin la recuperació de l'activitat econòmica i la creació de llocs de treball. L'aposta per millorar les infraestructures ha de ser prioritària per aquesta consolidació de la recuperació, així com per no frenar una activitat empresarial a l'alça.

Imprimir | Enviar per email

Me gusta Sé el primero de tus amigos en indicar que le gusta esto.

Escriu la teva opinió

Nom:

Opinió:

Escriu el resultat de 3+2 (en xifra):

Enviar opinió

Tweets

Gai Manresa Bages @GaiManresa 16h
Ets Gai i ets del #Bages grup
Whatsaap Gai Manresa Bages amics
amistad bon rolo si vols esta al grup
deixam un privat MB #Bages
#Manresa

Menjaribeure Manresa 12 Jan
@menjaribeure
Al #restaurant Maïami, producte
100% local al centre de #Manresa
#Bages #menjaribeureManresa
pic.twitter.com/djmnirafcv

Compose new Tweet...

VIAempresa | el diari empresarial
de Catalunya

El 'rum-rum' del TTIP

Josep Gràcia, professor col·laborador del Campus Manresa de UVIC-UCC [Barcelona](#)

El rum-rum sobre el Transatlantic Trade and Investment Partnership (TTIP) creix i això és bo. La gent ha de ser conscient de la transcendència que pot tenir un acord d'aquesta naturalesa. M'atreveixo a dir equiparable al que va tenir per a nosaltres l'entrada a la CEE, avui Unió Europea (UE), amb les importants diferències de la distància (ens separa l'oceà Atlàntic, que no és poc), l'euro i dels elements gens menyspreables d'unió política que aporta la UE.

El problema rau en el fet que quan t'intentes aproximar al tema, l'entorn et demana sibil·linament que et manifestis sobre a quin grup pertanys: a favor o en contra. Doncs, com deia aquell: Jo no sé si sóc dels meus!

Intentaré explicar-me amb un exemple: els transgènics. Els europeus considerem que estem degudament sensibilitzats amb aquest tema i en tenim una visió de partida negativa que justifiquem d'acord amb els nostres estàndards de protecció de la salut. La UE ja s'ha encarregat d'aclarir que una línia vermella en la negociació és la no rebaixa dels estàndards europeus en matèria de protecció de la salut i consumidors. No sé si em tranquil·litza l'aclariment!

Sense bandejar el tema salut, el que em preocupa obertament dels transgènics és l'afectació en el nostre teixit productiu primari, la pagesia, que podria convertir-se en dependent econòmic de les companyies que controlen aquests productes que, en puritat, són expressió de Drets de propietat industrial. Què no els passi com a aquell pagès americà que va sembrar llavors transgèniques, a l'any següent va voler tornar a sembrar amb llavors de la collita obtinguda i la companyia el va demandar per fer-ho sense el seu permís; o pel fet que si compres les llavors transgèniques també has de comprar, sí o sí, el pesticida exclusiu que t'ofereix la mateixa companyia. Per cert, algú recorda un breu en premsa

de fa anys titulat "Catalunya, paradís dels Transgènics"?

Un altre clíxe que apareix quan es conversa sobre el TTIP és la manca de transparència en què-qui-com s'està negociant, magnificant teories de conspiració, presència de lobbies malèfics i furts a la legitimació democràtica de tot plegat. Però aquests elements negatius són un problema singular del TTIP? O és un problema estructural dels nostres sistemes? No sé si amb posterioritat a l'aprovació del tractat i per a referir-se a parts del mateix s'encunyaràn expressions equivalents a Llei Beckham (en la Llei de l'IRPF) o a Clàusula Florentino (en la Llei de Societats de Capital), però en l'actualitat és relativament fàcil accedir a informació, això sí genèrica i generalista, del que s'està negociant.

I sobre la legitimitat democràtica, recordar solament l'eclosió a finals dels anys 80 de normes tècniques que governen els estàndards de seguretat dels productes industrials i manufacturats, amb resultats normatius, en termes d'eficàcia i eficiència, del tot positius, i que en cap moment han estat promulgades per parlaments democràtics. Potser el que passa és que senzillament m'intento alliberar del prejudici de què els EUA són només un exèrcit i un conglomerat de multinacionals; tot recordant també que són el bressol de la Llibertat de premsa, del Dret de la competència i la pàtria de Bruce Springsteen.

Quan negociem un acord, i més quan busques un fi comú, has d'exercitar certa empatia amb qui tens a la taula de negociació, i em moro de ganes de saber quina és la visió del tema en la societat americana, què ens han de dir sobre els transgènics o de com ens veuen ells a nosaltres. En definitiva, m'agradaria que el debat social sobre el TTIP també comptés amb l'opinió, prejudicis inclosos, de la societat civil americana. Però: quin és el fi comú que persegueix el tractat?

Segons s'expressa en el web de la UE: crear riquesa i llocs de treball a ambdós costats de l'Atlàntic. Serà això, espero... però us deixo perquè des de l'iPhone m'avisen que ja faig tard per anar a veure Star Wars VII i després sortir a fer un mos al McDonald's (hàbit ben normal sense que encara s'hagi aprovat el TTIP) o millor em quedo a casa i des d'una app del Huawei miro una pel·lícula protagonitzada per Donnie Yen i em demano un arròs tres delícies (hàbit potser encara més normal si no s'aprova el TTIP).

El diari digital de Manresa que informa de la teva actualitat

[Cultura](#)
[Economia](#)
[Ensenyament](#)
[Entitats](#)
[Política](#)
[Sanitat](#)
[Societat](#)
[Esports »](#)
[Seccions »](#)
[Grup Informa »](#)
[CLUB »](#)
[Inici](#) » [Seccions](#) » [Opinió](#) » Recels al lliure comerç

 Autor [Col·laborador/a](#)
 15 gener 2016 a 14:00

Opinió

Recels al lliure comerç

El rum-rum sobre el TTIP (*Transatlantic Trade and Investment Partnership*) creix i això és bo. La gent ha de ser conscient de la transcendència que pot tenir un acord d'aquesta naturalesa. M'atreveixo a dir equiparable al que va tenir per a nosaltres l'entrada a la CEE, avui UE, amb les importants diferències de la distància (ens separa l'oceà Atlàntic, que no és poc), l'euro i dels elements gens menyspreables d'unió política que aporta la UE.

El problema rau en què quan t'intentes aproximar al tema *l'entorn* et demana sibil·linament que et manifestis sobre a quin grup pertanyes: a favor o en contra. Doncs, com deia aquell: Jo no sé si sóc dels meus!

Intentaré explicar-me amb un exemple: els transgènics. Els europeus considerem que estem degudament sensibilitzats amb aquest tema i en tenim una visió de partida negativa que justifiquem en base als nostres estàndards de protecció de la salut. La UE ja s'ha encarregat d'aclarir que una línia vermella en la negociació és la no rebaixa dels estàndards europeus en matèria de protecció de la salut i consumidors. No sé si em tranquil·litza l'aclariment! Sense bandejar el tema salut, el que em preocupa obertament dels transgènics és l'afectació en el nostre teixit productiu primari, la pagesia, que podria convertir-se en depenent econòmic de les companyies que controlen aquests productes que, en puritat, són expressió de Drets de propietat industrial. Què no els passi com a aquell pagès americà que va sembrar llavors transgèniques, a l'any següent va voler tornar a sembrar amb llavors de la collita obtinguda i la companyia el va demandar per fer-ho sense el seu permís; o pel fet que si compres les llavors transgèniques també has de comprar, sí o sí, el pesticida exclusiu

Cerca articles

Cerca

ofertes!

que t'ofereix la mateixa companyia. Per cert, algú recorda un breu en premsa de fa anys titulat *Catalunya, paradís dels Transgènics?*

Un altre *clixé* que apareix quan es conversa sobre el TTIP és la manca de transparència en el què-qui-com s'està negociant, magnificant teories de conspiració, presència de lobbies malèfics i furt a la legitimació democràtica de tot plegat. Però aquests elements negatius són un problema singular del TTIP? O és un problema estructural dels nostres sistemes? No sé si en posterioritat a l'aprovació del tractat i per a referir-se a parts del mateix s'encunyaran expressions equivalents a *Llei Beckham* (en la Llei de l'IRPF) o a *Clàusula Florentino* (en la Llei de Societats de Capital), però en l'actualitat és relativament fàcil accedir a informació, això sí genèrica i generalista, del que s'està negociant. I sobre la legitimitat democràtica, recordar solament l'eclosió a finals dels anys 80 de normes tècniques que governen els estàndards de seguretat dels productes industrials i manufacturats, amb resultats normatius, en termes d'eficàcia i eficiència, del tot positius, i que en cap moment han estat promulgades per parlaments democràtics. Potser el que passa és que senzillament m'intento alliberar del perjudici de que els EUA són només un exèrcit i un conglomerat de multinacionals; tot recordant també que són el bressol de la Llibertat de premsa, del Dret de la competència i la pàtria de Bruce Springsteen.

Quan negociem un acord, i més quan busques un fi comú, has d'exercitar certa empatia amb qui tens a la taula de negociació, i em moro de ganes de saber quina és la visió del tema en la societat americana, què ens han de dir sobre els transgènics o de com ens veuen ells a nosaltres. En definitiva, m'agradaria que el debat social sobre el TTIP també comptés amb l'opinió, perjudicis inclosos, de la societat civil americana. Però: quin és el fi comú que persegueix el tractat? Segons s'expressa en el web de la UE: crear riquesa i llocs de treball a ambdós costats de l'Atlàntic. Serà això, espero... però us deixo perquè des de l'*Iphonem* avisen que ja faig tard per anar a veure *Star Wars VII* i després sortir a fer un mos al *McDonald's* (hàbit ben normal sense que encara s'hagi aprovat el TTIP) o millor em quedo a casa i des d'una app del *Huaweimiro* una pel·lícula protagonitzada per *Donnie Yen* i em demano un *arròs tres delícies* (hàbit potser encara més normal si no s'aprova el TTIP).

Josep Gràcia i Casamitjana és professor col·laborador dels estudis d'Empresa del [Campus Manresa](#) de la Universitat de Vic – Universitat Central de Catalunya (UVIC-UCC)

#Fub #josep gracia #opinió #UManresa

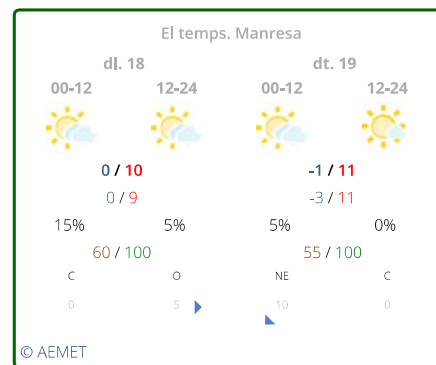
Articles relacionats

[La nena de 4 anys, Montserrat Calderon, guanya el concurs de logotips del Posa-hi cor](#)

[La FUB i Avinent signen un conveni de col·laboració per garantir una formació innovadora en el CFGS de Tècnic en protèsis dentals](#)

[Umanresa-FUB col·laborarà amb Càritas Manresa](#)

[Els alumnes del CISARC faran dissabte un simulacre](#)

Manresa Informa! a les xarxes socials

M'agrada Comparteix A 323 persones els agrada. Sigues el primer de les teves amistats.

#manresa

Amnistia Catalunya @AmnistiaCAT 2h

#Manresa! Avui de 15.30h a 20.30h últim dia per visitar expo "Drets humans de les dones" a @bmanresaab #recomanem pic.twitter.com/IYhZCICNX

Retweeted by Margarita Bonet

Expand

elpou.cat @elpoudigital 30m

Molta vocació. empatia. dedicació... @pereculell

Tweet #manresa

Aquí **Grup Informa** col·labora amb **incorpora** de "la Caixa"

Aquí **@Rubí!** **@Terrassa!** **@Inform@!**

El comerç de Manresa a l'MAP@ de MANRESA INFORMA

Serà 2016 l'any DiCaprio?

Entrevista a Josep Viana

amic

S'inunda la capital lèsbica El Porsche més espectacular de Polèmica a Xile per l'ús de

Profile

[Sign in with Twitter](#) [Sign in with Facebook](#)

or

Name

Email Not published

Website

Recels al lliure comerç

« En definitiva, m'agradaria que el debat social sobre el TTIP també comptés amb l'opinió, perjudicis inclosos, de la societat civil americana»

Josep Gràcia Casamitjana | Actualitzat el 16/01/2016 a les 11:32h

El rum-rum sobre el TTIP (Transatlantic Trade and Investment Partnership) creix i això és bo. La gent ha de ser conscient de la transcendència que pot tenir un acord d'aquesta naturalesa. M'atreveixo a dir equiparable al que va tenir per a nosaltres l'entrada a la CEE, avui UE, amb les importants diferències de la distància (ens separa l'oceà Atlàntic, que no és poc), l'euro i dels elements gens menyspreables d'unió política que aporta la UE.

El problema rau en què quan t'intentes aproximar al tema l'entorn et demana sibil·linament que et manifestis sobre a quin grup pertanys: a favor o en contra. Doncs, com deia aquell: Jo no sé si sóc dels meus!

Intentaré explicar-me amb un exemple: els transgènics. Els europeus considerem que estem degudament sensibilitzats amb aquest tema i en tenim una visió de partida negativa que justifiquem en base als nostres estàndards de protecció de la salut. La UE ja s'ha encarregat d'aclarir que una línia vermella en la negociació és la no rebaixa dels estàndards europeus en matèria de protecció de la salut i consumidors. No sé si em tranquil·litza l'aclariment! Sense bandejar el tema salut, el que em preocupa obertament dels transgènics és l'afectació en el nostre teixit productiu primari, la pagesia, que podria convertir-se en depenent econòmic de les companyies que controlen aquests productes que, en puritat, són expressió de Drets de propietat industrial. Què no els passi com a aquell pagès americà que va sembrar llavors transgèniques, a l'any següent va voler tornar a sembrar amb llavors de la collita obtinguda i la companyia el va demandar per fer-ho sense el seu permís; o pel fet que si compres les llavors transgèniques també has de comprar, sí o sí, el pesticida exclusiu que t'ofereix la mateixa companyia. Per cert, algú recorda un breu en premsa de fa anys titulat Catalunya, paradís dels Transgènics?

Un altre clixé que apareix quan es conversa sobre el TTIP és la manca de transparència en el què-qui-com s'està negociant, magnificant teories de conspiració, presència de lobbies malèfics i furts a la legitimació democràtica de tot plegat. Però aquests elements negatius són un problema singular del TTIP? O és un problema estructural dels nostres sistemes? No sé si en posterioritat a l'aprovació del tractat i per a referir-se a parts del mateix s'encunyan

expressions equivalents a Llei Beckham (en la Llei de l'IRPF) o a Clàusula Florentino (en la Llei de Societats de Capital), però en l'actualitat és relativament fàcil accedir a informació, això sí genèrica i generalista, del que s'està negociant. I sobre la legitimitat democràtica, recordar solament l'eclosió a finals dels anys 80 de normes tècniques que governen els estàndards de seguretat dels productes industrials i manufacturats, amb resultats normatius, en termes d'eficàcia i eficiència, del tot positius, i que en cap moment han estat promulgades per parlaments democràtics. Potser el que passa és que senzillament m'intento alliberar del prejudici de que els EUA són només un exèrcit i un conglomerat de multinacionals; tot recordant també que són el bressol de la Llibertat de premsa, del Dret de la competència i la pàtria de Bruce Springsteen.

Quan negocies un acord, i més quan busques un fi comú, has d'exercitar certa empatia amb qui tens a la taula de negociació, i em moro de ganes de saber quina és la visió del tema en la societat americana, què ens han de dir sobre els transgènics o de com ens veuen ells a nosaltres. En definitiva, m'agradaria que el debat social sobre el TTIP també comptés amb l'opinió, perjudicis inclosos, de la societat civil americana. Però: quin és el fi comú que persegueix el tractat? Segons s'expressa en el web de la UE: crear riquesa i llocs de treball a ambdós costats de l'Atlàntic. Serà això, espero... però us deixo perquè des de l'iPhone m'avisen que ja faig tard per anar a veure Star Wars VII i després sortir a fer un mos al McDonald's (hàbit ben normal sense que encara s'hagi aprovat el TTIP) o millor em quedo a casa i des d'una app del Huawei miro una pel·lícula protagonitzada per Donnie Yen i em demano un arròs tres delícies (hàbit potser encara més normal si no s'aprova el TTIP).

QUI MANA A L'EMPRESA?

«L'acompanyament inicial d'un empleat en un nou càrrec és imprescindible si volem que les decisions que prengui afavoreixin els interessos de l'empresa i no els de cap altre col·lectiu que ha agafat un poder que la direcció mai no li ha donat»

TRIBUNA
UNIVERSITÀRIA

Antoni Viladomat

PROFESSOR COL·LABORADOR DELS ESTUDIS D'EMPRESA DEL CAMPUS MANRESA DE LA UVIC-UCC

Qui mana a la PIME? Qui hi pren les decisions?

Preguntes com aquestes poden provocar una resposta immediata i responent sense pensar que l'amo o el cap. Si entrem en més detall ens adonem que tothom pren algun tipus de decisió dintre d'una empresa i que no fa falta consultar-ho tot al superior jeràrquic.

Però les decisions les prenen persones i, com es diu, «cada persona és un món». En aquest context, sorgeix la pregunta de com estructurar d'una manera formal la presa de decisions i les relacions entre persones a l'empresa.

La manera teòrica és dibuixar un organigrama i complementar-lo amb les típiques definicions dels llocs de treball. La majoria d'organigrames solen ser jeràrquics, és a dir, representen qui mana (el cap) i pot delegar sobre qui (el subordinat). Una empresa ha d'anar en compte i no deixar que hi tingui lloc la delegació inversa, que és quan el subordinat

no vol fer una tasca i hi posa tot tipus d'excuses i frens fins que el cap opta per fer-la ell mateix.

El que passa és que un organigrama només reflecteix l'organització formal de l'empresa; i absolutament totes les empreses també tenen una organització informal que mai no es representa, tot i tenir molta més importància que l'oficial.

Per organització informal entenem aquelles relacions entre persones de l'empresa o familiars que, tot i que no haurien d'afectar les decisions estrictament empresarials, acaben condicionant-les. Com a exemples de relacions informals podríem trobar: persones de nivells jeràrquics molt diferents que van al mateix gimnàs o club de golf, relacions personals externes de molta amistat o familiars, grups de treballadors que preparen un moti contra algú que els amenaça els seus privilegis, etc.

Les relacions informals poden provocar fenòmens perversos de manipulació dins l'empresa. Quan els subordinats s'ajunten i pacten fer el lliat al superior, ho poden aconseguir si la direcció no dóna el suport adequat al cap. Cal dir que aquestes situacions, molt ben definides en el llibre *Comportament Organitzacional* del professor R. Eduardo Soto de l'ITESM, solen iniciar-les persones molt concretes amb noms i cognoms que convencen un grup més ampli que es deixa manipular per simples xafarderies o missatges de *what-sapp*, sense evidències ni arguments contra-

stats. Aquests personatges manipuladors solen ser persones insegures i que se senten amenaçades pel nou cap o col·laborador. Cal extirpar al més aviat possible aquestes «pomes podrides» que hi ha a les empreses, tan aviat com se n'adoni la direcció. Si no es trenen o no es corregeixen les actituds d'aquestes persones, les decisions que podran prendre no seran per al bé de l'empresa sinó per als seus interessos i privilegis personals i això la direcció no s'ho pot permetre.

D'altra banda, no totes les persones tenen una implicació incondicional amb l'empresa i no tenen gens clar el concepte d'alinejar els seus objectius personals amb els del seu departament i amb els de l'empresa, concepte conegut com *alignment*.

Ens trobem amb dues maneres contraposades d'entendre les relacions humanes dins l'empresa, que ja va documentar molt bé el professor de direcció Douglas McGregor del MIT Sloan School of Management, amb les anomenades Teoria X i Teoria Y. Es pot resumir que les persones «X» són aquelles que no volen canvis a l'empresa, no se les paga per pensar i necessiten ser vigilades molt de prop perquè a la més mínima busquen escapolir-se'n i no fer la feina assignada, men-

tre que les «Y» són el contrari, volen canvis, busquen millores constantment i no els agrada ser controlades de prop, ja que els frena la seva creativitat i iniciativa. Per sort les persones solen ser una combinació d'X i Y, dominant però, una més que l'altra.

Què és millor, demanar perdó o demanar permís?

Algunes persones opten per tirar gairebé sempre pel dret, decidint sense consultar i en el cas d'extralimitar-se en les decisions, demanen perdó, uns perfils més propers a la Teoria Y. Altres van demanant permís per a gairebé tot, cansant també el superior. Com en la majoria de coses, una solució intermèdia sol ser la més prudent.

Per concloure amb una resposta a qui mana en l'empresa, podríem dir que tothom en la seva mesura. Com que manar significa prendre decisions, s'ha de tenir clar que aquestes cal que es prenguin sempre observant els interessos de l'empresa i mai els particulars. L'acompanyament inicial d'un empleat en un nou càrrec és imprescindible si volem que les decisions que prengui afavoreixin els interessos de l'empresa i no els de cap altre col·lectiu que ha agafat un poder que la direcció mai li ha donat. Com em deia el professor d'ESADE Samuel Hussenman, gestionar una empresa consisteix en dues coses molt complicades i difícils. La primera, gestionar persones; i la segona, gestionar persones. En les primeres persones es referia als clients i en les segones persones, als empleats.

«Com que manar significa prendre decisions, aquestes cal que es prenguin sempre observant els interessos de l'empresa i mai els particulars»

EL REPTE INDUSTRIAL

«Encara som en un moment en què ens cal una decidida empenta pública per agafar velocitat de creuer»

LLETRES DE CANVI

Pere Casals

PRESIDENT DE LA CAMBRA DE COMERÇ DE MANRESA

Que som un país industrial i volem seguir sent-ho, ja fa un temps que sembla assumit. Surtosament. No fa tants anys el Govern mateix sentenciava que la manufactura era una cosa del passat, però la realitat és la que és, i a hores d'ara la indústria (la manufactura inclosa) ha recuperat pes i aporta una bona part del valor afegit a la nostra economia. A això s'hi suma que una part significativa de l'activitat del sector de serveis també prové de la demanda

del sector industrial. Ambdós contribueixen decisivament a compensar la balança comercial exterior, amb les exportacions i el turisme. També identifiquem sovint que els reptes de la indústria pegen de la millora de les infraestructures, la reducció dels costos de l'energia i d'una millora en el nivell de formació i una disponibilitat més gran del personal qualificat que necessita. Tots ho tenim clar, però ja sabem que no és fàcil, els terminis no són immediats, i no sempre s'actua de forma prou decidida. I en aspectes més ràpids de resoldre, com la simplificació administrativa o la facilitat d'accés al crèdit, som desesperadorament parsimoniosos.

Hi ha uns altres aspectes significatius del nostre teixit industrial que no solem posar en relleu, com ara la seva notable varietat de sectors, i la remarcable presència de multinacionals. Pel que fa a aquestes darreres, la història ve de lluny i segurament a l'inici buscaven aquí costos baixos, però de mica

en mica han anat trobant que el seu mercat local també creixia, amb personal, centres universitaris i de recerca interessants, i un teixit de petita empresa que ha evolucionat per esdevenir un proveïdor estratègic. Aquesta PIME que ha après a treballar amb les multinacionals implantades finalment s'ha vist prou preparada per ampliar el seu abast geogràfic i buscar clients semblants arreu, i ha contribuït decisivament a la internacionalització de la nostra economia productiva.

La dispersió de la nostra indústria en tants sectors d'activitat diferents realment no és gaire comuna, la majoria de regions industrials tenen pocs sectors de referència i es concentren a fer polítiques que els ajuden a desenvolupar-se. Certament nosaltres tenim sectors com l'automoció, el químic o l'agroindustrial que sobresurten, però en el conjunt no tenen un pes extraordinari per si sols. Per això és molt positiu que aquesta darrera legislatura ens haguem dedicat a

identificar els àmbits industrials on concentrar els esforços i les estratègies per desenvolupar-los, seguint indicacions europees. A escala catalana n'han sortit set, són molts però abastables. S'ha treballat per definir les estratègies adients per a cada un d'ells i s'han assenyalat unes quantes empreses tractores per liderar tot plegat. Ara tot just comencen a posar-se en marxa les primeres accions.

Malgrat que a la llarga els diferents àmbits haurien de rutllar sols, encara estem en un moment en què cal una decidida empenta pública per agafar velocitat de creuer, l'embranchida inicial és imprescindible, més en aquest país on ens costa cooperar i on en tants sectors els líders són empreses foranes. Per això és important que un canvi de legislatura tingui continuïtat en això, no podem recomençar de nou. I a escala local, al Bages hem de culminar la reflexió sobre en quins d'aquests sectors concentrem els projectes, no podem perdre el tren.

BancaMarch
Fer créixer, seguir creixent

COINVERTIR
ÉS CRÉIXER JUNTS

L'oportunitat d'invertir en
els mateixos actius que nosaltres.

Els germans Wright van aconseguir ser els primers pilots de vol amb motor del món perquè confiaven l'un en l'altre.

